

eller Landpostbud skulde medregnes ved Beregningen af vedkommende Tjenestemands Lønning. Men det viser sig, at efter Loven af 23. Maj 1902 kan en Tjenestetid i 7de Lønningsklasse ikke medregnes, og der kommer derved det mærkelige Forhold frem, at Tjenestetid som privat Postbud eller Landpostbud kunde blive medregnet ved Beregningen af Alderstillæg; medens Tjenestetid erhvervet i Statens Tjeneste ikke bliver medregnet. Det har man sikkert glemt ved Lønningslovene, og det har saa medført, at der er en Del Postpakmestre, som derved er kommen til at lide et Tab i Embedsalder. Det har man nu fra Administrationens Side villet bøde paa. Den højtærede Minister har derfor stillet Forslag om, at der ydes disse 22 Postpakmestre et personligt Tillæg, der drejer sig om, som jeg nævnedes før, 4,255 Kr. Det forekommer mig, at der er gjort en Uret mod disse 22 Tjenestemænd, og at det er Statens Pligt at gøre denne Uret god igen. Vi fra Socialdemokratiets Side have derfor ikke kunnet følge Flertallet, naar det foreslaar dette Tillæg nægtet, men have derimod fulgt det Forslag, den højtærede Minister har stillet.

Spørgsmaalet om Postbudenes Arbejdstid har været forhandlet i Finansudvalget, og der foreligger fra Postbudene, forekommer det mig, stærkt begrundede Klager over den lange Arbejdstid, som mange af dem have. Naar man gennemgaar den Statistik, vi have faaet over Postbudenes Arbejdstid her i København, viser det sig, at der er 224 københavnske Postbude, der have en Tjenestetid paa over 60 Timer ugentlig, og der er enkelte, omend ganske vist kun 2, hvis Tjenestetid gaar op til 68½ Time. Nu kunde der tænkes flere Veje, ad hvilke denne Sag kunde ordnes. Det kunde for det første ske ved, at der ansattes flere Postbude, saa at man derved forkortede Tjenestetiden for dem alle sammen. Det kunde dernæst ske derved, at man afskaffede en Ombæring her i København, og endelig for det tredje derved, at den sidste Ombæring i København blev foretagen Klokken 6½ om Eftermiddagen. Postbudene ere tilfredse med, hvilken af disse 3 Ordninger man vil slaa ind paa. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for den Sag og haaber, at vi kunne naa til, at disse Mennesker fik en rimelig Arbejdstid. Der er vist faa af os, der egentlig have en Forestilling om, hvad det vil sige 8—10 Timer daglig at gaa op og ned ad Trapper i københavnske Huse. Det er noget, som i høj Grad trætter en Mand, mere end vist-

nok de fleste af os tænke sig. Ude fra Provinsen fremkommer der lignende Klager over den urimelig lange Arbejdstid. Saaledes er det oplyst, at i 1909 havde Postbudene i Haslev en Arbejdstid af 82 Timer ugentlig, i Jyderup 74 Timer, i Løgstør 70 Timer, i Køge 81 Timer, i Nyborg skal Arbejdstiden endnu være 70 Timer og i Nørre Alslev 76 Timer ugentlig. Jeg synes, der er al Grund til at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse. Det er et af de Spørgsmaal, som ikke have faaet deres Afgørelse her til anden Behandling, men som vil komme frem igen til tredje Behandling, og jeg vil da haabe, at det vil komme til en Afgørelse, der maatte imødekomme de billige Krav, der ere fremsatte fra Postbudenes Side. Man har fra Postbudenes Side ment, at en Arbejdstid af 55 Timer ugentlig maatte anses for passende, og det forekommer mig ogsaa at være Tilfældet.

Spørgsmaalet om Levering af Uniformer til Postvæsenet har ogsaa været til Forhandling, og jeg maa her udtale, at den Maade, hvorpaa Indenrigsministeren har ordnet den Sag, sikkert er til alles Tilfredshed. Ved de nye Tilbud, som ere indkomne om Levering af disse Uniformer, har Staten sparet en Sum af 10—12,000 Kr., og dog betales der fra Postvæsenets Side tariffmæssig Betaling for Udførelsen af dette Arbejde. Der staar i Betænkningen nævnt 3 forskellige Firmaer, som have haft Syning og Levering af dette Arbejde, og man er vist tilfreds med det fra alle Sider, ogsaa fra Arbejdernes, fordi disse 3 Mestre betale tariffmæssig Betaling, som er fastsat i Priskuranterne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg vilde ønske, man kunde sige det samme om Trafikministeriet, men det ligger jo ikke for nu i Øjeblikket.

Af Socialdemokratiet er der stillet Forslag om at nedsætte Bevillingerne til Skytteforeningerne, og dette Forslag er tiltraadt af Udvalgets 3 radikale Medlemmer. Vort Ændringsforslag gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Anskaffelsen af Rifler med 6000 Kr. og til Anskaffelsen af Ammunition med 30,000 Kr. Der vil derved fremkomme en Besparelse for Statskassen paa 36,000 Kr. Der er sikkert al Grund til i disse Tider at se sig om efter Besparelser, og hvor saadanne kunne gennemføres, uden at der virkelig sker nogen Ulykker derved, synes jeg, at man skulde gribe dem med Begærighed. Det vil erindres, at denne Sag var fremme under Finanslovbehandlingen i Fjor, og der var man fra alle Sider